

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-05-50860 רחום נ' עוז חזן

לפני כבוד הרשמת בכירה יעל מרמור דומב

התובע: רם רחום

נגד

הנתבעת: יפעת עוז-חזן

פסק דין

1. התובע הגיש תביעה לפיצוי בסך 12,000 ₪ בגין 12 דברי פרסומת ששלחה לו הנתבעת לתיבת הדואר האלקטרוני במהלך השנים 2016-2017.

2. התובע טוען כי דברי הפרסומת נשלחו לו מבלי שהסכים לכך. לדבריו, לאחר משלוח דבר הפרסומת השני הסיר עצמו מרשימת התפוצה באמצעות כפתור ההסרה, ולמרות זאת שלחה לו הנתבעת 10 דברי פרסומת נוספים. התובע טוען כי בעבר רכש אחיו עבורו שירות מן האתר אותו מפעילה הנתבעת, ומכיוון שהוא לא ביצע את רכישת השירות, לא ניתן לומר כי הסכים לקבלת הדיוור. התובע טוען כי הנתבעת מפרה את הוראת סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 (להלן: 'חוק התקשורת' או 'החוק') כשיטה, שכן באתר שהיא מפעילה אדם אחד יכול להסכים בשם אחר לקבלת דיוור. התובע ציין כי אין בידיו ראיה כי אחיו לא הסכים לקבלת הדיוור, אולם הסיכוי שהסכים נמוך.

3. הנתבעת דוחה את טענות התובע. לדבריה במהלך רכישת שירות מן הנתבעת, נתן התובע את פרטיו ואישר שליחת הודעות לכתובת הדואר האלקטרוני שלו. לטענתה, התובע לא הסיר עצמו מרשימת התפוצה, והראיה שהציג לצורך הוכחת טענת ההסרה ניתנת לזיוף בקלות. הנתבעת טוענת כי היא מכירה את חוק התקשורת ומקפידה לקיימו, לשם כך היא עובדת עם מערכת משוכללת ולא יתכן כי אדם שהסיר עצמו ישורבב בטעות לרשימת התפוצה, שכן כתובתו נחסמת אוטומטית למשלוח

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 50860-05-17 רחום נ' עוז חזן

- הודעות. עוד טוענת הנתבעת, כי התובע הוא תובע סדרתי המתפרנס מתביעות לפי סעיף 30א לחוק, וכי השלכת קבלת התביעה על העסק אותו הקימה בעשר אצבעות תהיה הרסנית.
4. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי במסמכים ובנתונים שהוצגו בפני באמצעות המחשב הנייד, אני סבורה כי יש לקבל את התביעה בחלקה.
5. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנתבעת היא ששלחה את דברי הפרסומת לתובע. המחלוקת נעוצה בשאלה האם הסכים התובע למשלוח הודעות והאם הסיר עצמו מרשימת התפוצה כנטען.
6. איני סבורה כי יש לפצות את התובע בגין שני דברי הפרסומת הראשונים שנשלחו. התובע אישר כי רכש באמצעות אדם אחר (אחיו), שירות מן הנתבעת באתר שהיא מפעילה. במסגרת זו מסר אותו אדם, בידיעת ובהסכמת התובע את פרטי התובע לנתבעת. התובע ציין בהגיונותו כי אינו יודע האם אחיו הסכים בשמו לקבלת דיוור לדואר האלקטרוני, אולם לשיטתו היה על הנתבעת להבין מפרטי ההזמנה כי אדם אחר רשם אותו והסכים בשמו, ולהימנע משלוח לו דברי פרסומת. מכל מקום, לטענתו בעובדה כי קיימת אפשרות לאדם אחד לרכוש שירות עבור אדם אחר ולהסכים בשמו, קיים טעם לפגם בהקשר של חוק התקשורת.
7. טענות אלה של התובע אינן יכולות להתקבל. התובע לא טען כי אחיו ביצע העסקה על דעת עצמו וניתן ללמוד כי הדברים נעשו על דעתו. משלא הובא האח לעדות ומשטען התובע כי יתכן שאחיו הסכים לדיוור גם בשמו, לא ניתן להגיד כי דברי הפרסומת נשלחו אליו ללא הסכמה. חובתה של הנתבעת הינה לא לשלוח דברי פרסומת ללא הסכמה, אולם דרישת התובע וטענתו כי היה עליה להתחקות אחר זהות מזמין השירות אינה עולה בקנה אחד עם הדרישות המפורטות בחוק. בהקשר זה ייאמר כי בביצוע כל עסקה מרחוק באמצעות האינטרנט, יכול אדם להרשם בשם אדם אחר ולמסור את פרטיו. לצורך כך קיימת האפשרות של הסרה מרשימת התפוצה. משהציגה הנתבעת אינדיקציה לפיה במאגר הנתונים ישנה הסכמה של התובע לקבלת דיוור בדואר האלקטרוני וזו לא נסתרה, אין מקום למתן פיצוי בגין שני דברי הפרסומת הראשונים שנשלחו.
8. שונים הדברים באשר לעשר ההודעות הנוספות שקיבל התובע לתיבת הדואר האלקטרוני שלו. כאמור, לאחר שנשלחו לו שני דברי הפרסומת הראשונים פנה התובע בבקשה להסרתו מרשימת התפוצה. התובע צירף צילום מסך להוכחת טענה זו.
9. לטענת הנתבעת, אין כל קושי לייצר צילום מסך פיקטיבי לפיו ביקש התובע הסרתו מהקבוצה בעוד שבפועל לא עשה כן. הנתבעת טוענת כי לא יתכן שהתובע ביקש להסירו מרשימת התפוצה

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-05-50860 רחום נ' עוז חזן

ולא הוסר, שכן המערכת הינה אוטומטית וחסינה משגיאות. הנתבעת טוענת, כי המסקנה המתבקשת היא שצילום המסך שהוצג, שקרי.

10. לא ניתן לקבל טענה זו. כפי שהעידה גם הנתבעת היא לא פנתה למשטרה בתלונה בדבר זיוף ומרמה מצד התובע. טענות הנתבעת נטענו בעלמא ללא תמיכה או בסיס כלשהוא. הנתבעת לא הביאה נציג מוסמך מטעמה שיעיד כי המערכת עמה היא עובדת חסינה משגיאות, ולא הוכיחה בשום שלב כי התובע זייף את צילום המסך. משהציג התובע צילום מסך ולא הוכחה טענת הזיוף, אני מקבלת את הטענה כי התובע ביקש להסירו מרשימת התפוצה ועל אף בקשה זו המשיכה הנתבעת לשלוח לו דברי פרסומת שלא כדין.

11. חוק התקשורת מסמיך את בית המשפט לפסוק פיצוי בשיעור של עד 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומת ששוגר שלא כדין, כאשר הסעיף קובע מהן אמות המידה לקביעת היקף הפיצוי (30א(י)). במסגרת זו על בית המשפט להביא בחשבון את היקף ההפרה, תכלית הסעיף לאכוף ולהרתיע מפני הפרת החוק וכן עידוד תובעים לממש זכויותיהם באמצעות הגשת תביעות. בהתאם לחוק אין צורך כי התובע אליו נשלחו דברי הפרסומת יוכיח נזק כלשהו.

12. במקרה זה פעל התובע באופן פוזיטיבי בכדי לגרום להסרתו מרשימת התפוצה ולהפסקת שיגור דברי הפרסומת לדואר האלקטרוני שלו. משלא נענתה פנייתו, זכאי הוא בהתאם להוראות החוק לפיצוי.

13. לעניין גובה הפיצוי לקחתי בחשבון את העובדה כי היה קשר קודם בין הצדדים, נתון המהווה נסיבה מקלה להתנהלות הנתבעת (ראה ת"ק 14-09-44069 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ, פורסם במאגר המשפטי נבו). אין מחלוקת כי התובע רכש מרצונו, גם אם באמצעות אחר, שירות מן הנתבעת, וכי דברי הפרסומת נשלחו לאחר שקיים היה קשר מסוים בין הצדדים. עוד לקחתי בחשבון לזכות הנתבעת כי היא מנהלת עסק קטן המנוהל לדבריה מתוך אהבה לתחום ולא רק כעסק מניב רווחים, ולא הוכח כי לנתבעת עבר סדרתי של תביעות על הפרת סעיף 30א לחוק התקשורת. הנתבעת העידה על עצמה כי היא מכירה את החוק, עושה מאמצים רבים לקיימו והשאירה עלי רושם של בעלת עסק המתנהלת בעניין זה באופן מסודר. הנתבעת העידה עוד כי ניסתה להגיע לפתרון המחלוקת בטרם הגיעו הצדדים לכתלי בית המשפט ולקחתי אף נתון זה בחשבון.

14. בשים לב לקריטריונים שהוזכרו לעיל, אני מעמידה את הפיצוי המגיע לתובע בגין כל דבר פרסומת שנשלח אליו שלא דין בסך של 300 ₪, ובסה"כ 3,000 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 17-05-50860 רחום נ' עוז חזן

15. סוף דבר -

הנתבעת תשלם לתובע סך של 3,000 ₪.
בנוסף תשלם הנתבעת לתובע סך של 500 ₪ הוצאות משפט.
הסכומים ישולמו בתוך 30 יום מהיום שאם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן להגיש על פסק הדין בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

ניתן היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

יעל מרמור דומב, רשמת בכירה